

ABSTRAKT

Cílem je nahlédnout do školní a poradenské trajektorie dětí s Aspergerovým syndromem z jejich perspektivy, doplněné o výpovědi jejich rodičů a poté okomentovat shody a odlišnosti, které se v jejich výrocích objevují. Data jsou sesbírána pomocí polostrukturovaných rozhovorů a jedná se o kvalitativní výzkum. Na základě analýzy výsledků jsou pak představena zjištění v oblastech: „co bylo před tím“ (tedy co diagnóze předcházelo); školní docházky; komunikace se spolužáky a učiteli; vztahů ve škole; zkušeností s poradenskými zařízeními a odbornou pomocí; zájmů a podobností či odlišností v pohledech dítěte a rodiče. Ve výsledcích se nejčastěji objevovalo téma nedostatečných odborných znalostí o problematice Aspergerova syndromu, kvůli kterým docházelo k častým nedorozuměním či konfliktům s pedagogickými pracovníky. Dále se ve výsledcích objevila témata jako tedy jsou: potřeba tolerování individuálních podmínek během vyučování; deficity v komunikaci a sociálních interakcích; kladné vnímání odborné pomoci a spolupráce odborníků se školou. Práce je také zaměřena na teoretické vymezení problematiky Aspergerova syndromu ve vztahu ke zjištěním ve výzkumné části.

KLÍČOVÁ SLOVA

speciální vzdělávací potřeby, Aspergerův syndrom, škola, poradenství